

**Sygn. akt: IV C 1110/12**

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lipca 2013 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie Wydział IV Cywilny

w następującym składzie:

**Przewodniczący: SSO Małgorzata Sobkowicz – Suwińska**

Protokolant: protokolant sądowy – stażysta Beata Będkowska

po rozpoznaniu w dniu 26 czerwca 2013r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa A. J.

przeciwko Skarbowi Państwa – Prezesowi Sądu Rejonowego w P.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. opłatę sądową przejmuje na rachunek Skarbu Państwa;

III. zasądza od powódki A. J. na rzecz pozwanego Skarbu Państwa – Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 7.200 zł (siedem tysięcy dwieście złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

IVC 1110/12

## UZASADNIENIE

Powódka A. J. wniosła o zasądzenie od Skarbu Państwa – Prezesa Sądu Rejonowego w P. kwoty 228.000 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 8 lipca 2010 roku do dnia zapłaty oraz zasądzenie od pozwanego na jej rzecz kosztów postępowania w sprawie.

Pozwany – Skarb Państwa - Prezes Sądu Rejonowego w P. reprezentowany przez Prokuratorię Generalną wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki na rzecz Skarbu - Państwa Prokuratorii Generalnej kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczenia na podstawie art. 442 § 1 kc.

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20 grudnia 1991 roku powódka złożyła wniosek do Sądu Rejonowego w P. o dokonanie podziału majątku dorobkowego A. i M. J. i ustalenie, że w skład majątku dorobkowego wchodzi nakłady w postaci budynku na nieruchomości położoną w P. przy ul. (...) i dokonanie podziału majątku dorobkowego przez przyznanie powódce  $\frac{3}{4}$  udziału w tych nakładach. (wniosek k. 13-14). W dniu 28 lipca 1992 roku powódka oraz M. J. przed Sądem Rejonowym w P. zawarli ugodę dotyczącą podziału majątku dorobkowego. W ugodzie strony ustaliły, że w skład majątku dorobkowego wchodzi nakłady w postaci budynku mieszkalnego na nieruchomości M. J. położonej w P. przy

ul. (...)) i dokonały podziału majątku dorobkowego w ten sposób, że nakłady zostały przeniesione w całości na własność A. J. bez spłat i dopłat. (protokół k. 15-16).

Powódka w dniu 23 lipca 2007 roku wniosła pozew przeciwko K. M. o zwolnienie spod egzekucji przysługującego jej roszczenia przeciwko M. J. o nakłady w postaci budynku mieszkalnego usytuowanego na nieruchomości położonej w P. przy ul. (...). Wyrokiem z dnia 26 lutego 2009 roku Sąd Rejonowy w G. oddalił powództwo uznając je za nieuzasadnione merytorycznie oraz z tego powodu, że powódka uchybiła terminowi wynikającemu z art. 841 § 3 kpc. (wyrok k. 18-20).

Powódka ponownie wniosła do Sądu Okręgowego w Warszawie pozew o zwolnienie spod egzekucji nieruchomości w P. przeciwko K. M. i T. S.. Sąd Okręgowy w Warszawie oddalił powództwo z powodu przekroczenia terminu do jego wytoczenia. (wyrok k.21-27). Sąd Apelacyjny w Warszawie oddalił apelację od tego wyroku. (k. 28-43).

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie powódki jest nieuzasadnione.

Powódka wniosła o zasądzenie kwoty 228.000 zł z tytułu odszkodowania za szkodę wyrządzoną przez wydanie w dniu 28 lipca 1992 roku postanowienia o umorzeniu postępowania toczącego się przed Sądem Rejonowym w P. w sprawie (...) zakończonego ugodą.

Powódka podnosi, że ugoda zawarta przed Sądem Rejonowym w P. w sprawie o podział majątku jest nieważna z mocy prawa i daje jej podstawę do domagania się odszkodowania na podstawie art. 417 kc.

Zgodnie z art. 417 § 1 kc za szkodę wyrządzoną przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej ponosi odpowiedzialność Skarb Państwa lub jednostka samorządu terytorialnego lub inna osoba prawna wykonująca tę władzę z mocy prawa.

Przepis art. 417 k.c. przewiduje odpowiedzialność odszkodowawczą za szkodę wyrządzoną czynem niedozwolonym, zdefiniowanym jako „niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej”.

Dla określenia odpowiedzialności odszkodowawczej władz publicznych, obok zdarzenia sprawczego, konieczne jest ustalenie pozostałych przesłanek odpowiedzialności deliktowej, a więc szkody i związku przyczynowego.

Odpowiedzialność deliktowa Skarbu Państwa, oparta na art. 417 k.c. powstaje wówczas, gdy spełnione są łącznie jej trzy ustawowe przesłanki: bezprawność działania lub zaniechania sprawcy, szkoda oraz normalny związek przyczynowy między bezprawnym zachowaniem sprawcy, a szkodą. Nie ulega wątpliwości, że kolejność badania przez sąd powyższych przesłanek nie może być dowolna. W pierwszej kolejności konieczne jest ustalenie działania (zaniechania), z którego, jak twierdzi poszkodowany, wynika szkoda oraz dokonanie oceny jego bezprawności, następnie ustalenie czy wystąpiła szkoda i jakiego rodzaju i dopiero po stwierdzeniu, że obie te przesłanki zachodzą, możliwe jest zbadanie istnienia między nimi normalnego związku przyczynowego.

Odnosząc powyższe do ustaleń poczynionych w niniejszej sprawie należy stwierdzić, że działanie Sądu w postaci rozprawy, na której została między stronami zawarta ugoda dotycząca podziału majątku dorobkowego nie było bezprawne.

Skoro działanie Sądu wydającego postanowienie o umorzeniu postępowania nie było bezprawne nie można uznać, że powódka poniosła tym działaniem szkodę i należy jej się odszkodowanie od Skarbu Państwa.

Nie można zgodzić się również ze stanowiskiem powódki, że ugoda w sprawie podziału majątku jest nieważna z mocy prawa. Powódka jako wnioskodawczyni w sprawie o podział majątku wniosła o dokonanie podziału majątku dorobkowego w postaci nakładów stanowiących budynek mieszkalny na nieruchomości przy ul. (...) w P..

Powódka i jej były mąż zawarli ugodę w wyniku, której powódka otrzymała nakłady w całości bez spłat i dopłat.

Z tych względów Sąd uznał, że roszczenie powódki jest nieuzasadnione i podlega oddaleniu.

Wobec tego, iż powódka jest zwolniona od opłaty od pozwu Sąd przejął opłatę na rachunek Skarbu Państwa.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł na podstawie art. 98§ 1 kpc w zw. z art. 11 ust. 3 ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa.

Z tych wszystkich względów Sąd orzekł jak w sentencji.